

ROZŁĄCZONY (15) *part praet pass pf*

rozłączony (14), **rozłączon** (1).

Pierwsze o jasne; w formach złożonych -on- (4), -ón- (1) BiałKat; rozłączon z tekstu nieoznaczającego ó.

sg m N rozłączony (7), rozłącz(o)n (1); ~(praed) -ony (3) Mącz, LatHar (2), -(o)n (1) WisznTr. ◇ A rozłączóného (1). ◇ pl N m pers rozłącz(e)ni (1). subst rozłączone (2); -e (1), -(e) (1). ◇ G rozłącz(o)nych (1). ◇ A m pers rozłączon(e) (1). subst rozłączon(e) (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: rozłączony przez kogo (1) SarnStat.

Sł stp s.v. rozłączyć, Cn brak, Linde XVII(XVIII) w. s.v. rozłączka oraz XVIII w. s.v. rozłączysty.

1. Oddzielony od osób lub rzeczy, z którymi był dotąd blisko związany; disiunctus Mącz; divisus Vulg; dismembratus JanStat (9) : Zaś niewiećie że z przyrodzenia íwego gdzie iest żywe ciało/ tám y krew y ten wzyftek ktorego ciało iest być musi. Ponieważ te wzyfłtkie rzeczy ípołem chodzą/ á rozłączone być niemogą. *WujJud 172; Abowiem od tąd będzie ich pięć w iednym domu rozłączonych; trzy przeciwko dwimá/ á dwa przeciwko trzem WujNT Luc 12/52; SarnStat 1117.*

Wyrażenie: »z (tym) światem rozłączony« = *umarły (3)*: Potym w prágnieniu octem iesteś [Jezu] nápoiony/ íchyliwzy głowę z światem rozłączony/ od żołnierzá włócznią w boku przebity *LatHar 275; Nákoniec y te wzyfłtkie miánowane/ bądź iefcze żywe/ po śmierci ich/ bądź iuż z tym światem rozłączone/ y wzyfłtkie wierne zmarłe/ rácz od wżelkiej męki wolne wczynić LatHar 277, 637.*

W przen [z czym] (1) : O me wielkie poćiechy/ żem rozłączon z wami/ Wípomniawzy/ mużę zawždy zálewác íe łzami. *WisznTr 15.*

a. W funkcji rzeczownika: »rozłączone« (pl) = *rzeczy rozłączone (1) :*

Zwrot: »rozłączone złączyć« (1): *Disiuncta coniungere, Rozłączone słączyć. Mącz 178a.*

a. Z przeczeniem: *Który nie jest podzielony, który jest całością (1) :*

Szereg: »nierozzerwany ani rozłączony« (1): *bacząc wedle Ífoty Boftwá być Oycá y Syná/ iedného nierozzerwaného áni rozłączóného Bogá/ wnet [...] BiałKat 6.*

2. Odgraniczony, oddzielony pewnym dystansem; disiunctus Mącz, Calep; discretus Calep (6) : *Mącz 178a; Discretus – Rozłączony, przegrodzony. Calep 329a, 330b [2 r.].*

Przen (1) :

Wyrażenie: »daleko rozłączony [od kogo]« (1): *Bo ácz między Bogiem y między ludźmi włafna ípřawiedliwość írodkowác niemoże/ gdyż ták daleko ieden od drugiego íą rozłączeni: wżákże [...] KuczbKat 195.*

a. W przestrzeni fizycznej [czym od czego] (1) : *Disiunctus freto ab Italia [Cicero, In Verrem], Morze leży między ym y między włochy/ álbo morzem rozłączony od włoski ziemie. Mącz 178a.*

Cf NIEROZŁĄCZONY, ROZŁĄCZYĆ